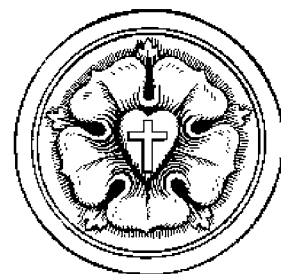

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2017. év 1. szám

Húsvét

Hírek röviden

Kossuth rádióban a zalaistvándi gyülekezet istentisztelete

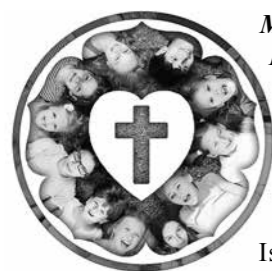
2017. június 11-én Szentháromság vasárnapján 10 órától istentiszteletet közvetít a Kossuth rádió Zalaistvándról. Közreműködik a gyülekezet énekkara Bolla Krisztina kántor vezetésével és a Evangélikus Központi Fúvóegyüttes zalaszentgróti tagozata Johann Attila vezetésével. Igét hirdet Koczor György lelkész.

A reformáció alakjai

A reformációi ünnepi év kapcsán, minden hónapban tartunk egy reformációi alkalmat. Ezeken az alkalmakon hitűsökkal, reformátorokkal ismerkedünk meg, il-

letve egy Luther éneket tanulunk. Januárban Ágostonról, februárban Vald Péterről, márciusban John Wyclif-ről hallhatunk egy rövid beszámolót, illetve minden család kézbe kapott egy összefoglalót a hitűs munkásságával, életével kapcsolatban. Áprilisban Husz Jánossal és mozgalmával ismerkedünk meg.

Beíratás hitoktatásra

MI JELLEMZI AZ EVANGÉLIKUS HIT- ÉS ERKÖLCSTANÓRÁT?

Az evangélikusok olyan keresztények, akik a lutheri reformáció (1517) egyházmegújítását komolyan veszik ma is: hisszük, hogy Isten nem teljesítményeink alapján, hanem saját szeretetéből fogad el mindenkit. Ezzel a nyíltsággal közeledünk minden emberhez. Az evangélikus hitoktatás témái ahhoz kötődnek, hogy Isten érzékeny, a világ dolgaiban részt vevő embernek teremtett minket. Ahogy a só az ételben és a világosság a sötétben, úgy szeretnénk megjelenni korunk kérdései között. A diákok korának megfelelő módon, őszintén beszélünk életkérdéseinkről, mint például: Ki vagyok én? Hol a helyem a családban, az iskolában, a közösségekben? Mitől teljes az életünk? Milyen értékeket közvetít a Biblia? Hogyan tapasztalható meg Isten szeretetének az ereje?

SZERETETTEL VÁRJUK GYERMEKÉT AZ EVANGÉLIKUS HIT- ÉS ERKÖLCSTANÓRÁKON!
További tudnivalók: hitoktatas.evangelikus.hu

MELYEK AZ EVANGÉLIKUS HIT- ÉS ERKÖLCSTANÓRÁK FŐ TÉMAKÖREI?

- Jézus életének és tanításának megismerése.
- Önismeret.
- Emberi kapcsolatok.
- A közösség és a környezet jelentősége életünkben.

KI TARTJA AZ EVANGÉLIKUS HIT- ÉS ERKÖLCSTANÓRÁT?

A helyi evangélikus egyházközség lelkésze vagy hitoktatója.

KI JÁRHAZ EVANGÉLIKUS HIT- ÉS ERKÖLCSTANÓRÁRA?

Bárki választhatja az evangélikus hit- és erkölcsstant. A jelentkezésnek nem feltétele sem a keresztség, sem az evangélikus egyházhoz való tartozás.

MI A JELENTKEZÉS MÓDJA?

A szülő nyilatkozik arról, hogy gyermekét szeretné beírni az evangélikus hit- és erkölcsstanórára.

Az új iskolába kerülő gyerekek szülei a beiratkozás alkalmával, egyéb esetekben a szülők minden tanév május 20. napjáig jelezhetik döntésüket az általános iskolában.

Várjuk a gyülekezeti beszámolókat, egyéni bizonyítványokat, hozzászólásokat, verseket, rövid novellákat a szerkesztőség címére, lehetőleg elektronikus formában.

Következő számunk 2017. Pünkösd ünnepére jelenik meg!

A kigúnyolt király és megfeszített főpap.

Prédikáció nagypéntek délutánjára – részlet. Wittenberg, 1529. március 26.

„Íme, az ember!” (Jn 19,5)

Amikor Péter elhagyta az udvart, és keservesen sírt, mert elárulta az Urat, az evangéliumi történet folytatásaként láthatjuk, hogy a főpap és a nagytanács hamis bizonyítékokat keresett az Úr ellen, hogy megölhessék. Ám nem találtak semmit, jóllehet sok hamis tanút idéztek be. Vagyis bizonyítékokat akartak találni ellene, még hozzá hamis tanúságtételeket. Sokkal több erőfeszítésre van szükség ahhoz, hogy bebizonyítsuk a hazugságot, mintha az igazsággal tennénk ugyanezt. Itt összegyűltek a leghatalmasabb urak és a legbölcsebb emberek, ám mégsem képesek akár egyetlen hamis bizonyítékot is felhozni ellene, hogy láthassuk, milyen erőtlen a hazugság az igazsággal szemben, hiszen a Sátán és gyűlevész serege még csak valami bizonyítéknak a látszatát vagy annak legalább egy kis morzsáját sem volt képes előhozni. A Sátán itt ellenfelére talált, és hatalmas akadály került az útjába. Valóban sok hamis tanú jelent meg a tárgyaláson, ám a vallomásuk nem egyezett. Vagyis az egyik így hallott a dologról, a másik meg amúgy. „Utoljára pedig előjövén két hamis tanú”, ám az ő tanúságtételük sem egyezett. Az egyik így meséli a történetet, a másik meg úgy. Az egyikük azt állítja: „Hallottam, hogy így szól: »En lerombolom a kézzel alkotott templomot, és három nap alatt mást építek.«” – Krisztus egyébként nem mondta, hogy a kézzel épített templomra gondol –; a másik tanú viszont ezzel szemben kijelenti: „Hallottam, amikor azt mondja: »Romboljátok le ti ezt a templomot, és három nap alatt felépítem.«” Mivel a tanúságtételek sehogy sem akartak egyezni, de szívesen gondoskodtak volna bizonyítékról ellene, a főpap így szólt Jézushoz: „Semmit sem felelsz arra, amit ezek ellened vallanak?” Jézus azonban hallgatott, mert a nyilvánvaló hazugság nem érdemel választ, hanem önmagának felel. Ezért hallgat az Úr. Tudja, hogy ők maguk is látják: ezeknek a tanúknak a szava semmit sem ér. „Ismét megkérdezte őt a főpap, és így szólt hozzá: Te vagy a Krisztus, az Áldottnak Fia?” A kárhözatra méltó emberek igen nagy neveken tisztelik az Urat! A zsidók is ezt teszik mind a mai napig, ha idézni akarnak valamit az Írásból, akkor nem csupán azt mondják: „Így szól az Úr”, vagy „Így szól Krisztus”, hanem azzal jönnek: „Ezt mondja az Áldott és Magasságos!”, hogy azt higgyük, jobban tisztelik őt az összes embernél a földön. Pontosan így járnak el a mi álszentjeink is, akik folyton azt hajtogatják: „Üdvöztönk!” Hasonlóképpen cselekednek a törökök is, amikor mind hareba indulnak, így kiáltva: „Isten! Isten! Isten!” Erről vesz példát az összes áruló és gonosztevő, akik szentebbnek akarnak tenni a

többiekénél, miközben ők maguk a legfertelmesebbek. Pontosan így tesz itt most Kajafás is. Jézus így felel neki: „Te mondtad”. Akkor lettek csak biztosak a dolgukban, amikor Jézus azt mondta, hogy ő Isten Fia, és az Atya jobbán fog ülni, és eljön majd az ég felhőin. Most már biztosak abban, hogy káromolta Istent, és ezért méltó a halálra. Emiatt mondja a többi magas rangú pap is: „Méltó a halálra!” „Azután szembeköpték, arcul ütötték, mások pedig bottal verték, és ezt mondták: Prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki ütött meg téged!” Sokan írtak passiókönyveket, melyekben azt olvashatjuk, hogy Krisztust még többféle módon kigúnyolták ezen az éjszakán, ami igaz lehet, ám az ítélet napjáig sem derül rá fény. Hadd higgyenek csak ebben az emberek, nem kívánom elvetni ezt az áhítatos szemlélődést. Ám azt akarom, hogy mindenekelőtt ott találjunk összefüggéseket, ahol tényleg szükséges. Hidd csak, hogy mindez a főpapra tekintettel történt. Amikor látták a szolgálk, hogy uruk elítélte Krisztust, mint a legnagyobb istenkáromlót, mert azt mondta: „Mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbán ül, és eljön az ég felhőin”, józan eszük biztatására így kiáltottak: „Fűjj, az efféle gonosztevőt kellene elviselnünk?!” A szolgálk tehát megindultak, mert szolgálatot kívántak tenni uruknak. Az egyik Jézus haját tépte, a másik leköpte őt stb. Ez a sorsa az evangéliumnak mind a mai napig. „Amikor megvirradt, a főpapak és a nép vénei valamennyien azt a határozatot hozták Jézus ellen, hogy halálra juttatják.” Bizonytalan, hogy egyszer vagy kétszer hallgatták ki Jézust. Néhányan azt mondják, hogy nem sokkal ez előtt, még az éjszaka folyamán kihallgatták őt Kajafás házában, és a többiek csak ezután, vagyis reggel érkeztek meg, amikor újra kihallgatták, hogy még mindig Krisztusnak vallja-e magát, tehát lehetséges az, hogy Krisztus kétszer is vallást tett magáról. Történhetett ez egy vagy két alkalommal is, nem vitatkozom ezzel kapcsolatban! Nekem az a legfontosabb, hogy úgy nézzük az Úr leköpdösését, hogy mindezt értünk szenvedte el. Erről keveset prédikálnak, de még enél is kevesebbet gondolnak rá. Jegyezd hát meg, hogy amikor a haját tépdetik, leköpi és káromolják, akkor ezek mind a mi bűneink, és minden kereszténynek úgy kell tekintenie erre, mintha azt találna megírva: „Az én bűneim!” Hiszen ma azt kell hirdetnünk, hogy a mi bűneink okozzák az Úr szenvedését, sőt malomkőként lógnak a nyakában, hogy tudjuk, hol található a bűneink és hol a helyük.

Luther Márton

MINDENKI avagy, Az élet nem mindig igazságos, Lizácska!

A következőkben nem elemezni, bemutatni szeretném Deák Kristóf alkotását. Inkább a megértés szempontjából fogom meg. Mit tanulhatunk meg belőle, mire hívhatjuk fel a figyelmet? Így csupán vázlatosan szeretném felvillantani azokat a kérdéseket, amelyek előjöhetnek egy beszélgetésben.

Kázus: A díjátadás estéjén családunk közösen ült le megnézni az (akkor még reméltem, most már tudottan) Oscar díjas kisfilmet. Majd három nappal később két csoporttal – egy 8. és egy 5. osztályos erkölcsstanos és evangélikus hittanos vegyes csoporttal – egy tanórán néztük meg és beszélgettük meg.

Reakciók filmnézés közben: Saját élmények: Teljesen a saját gyerekkoromat fedeztem fel. Az iskola és iskolaigazgató, strigula húzás a táblánál, a diákhangulat, az óra alatti piszkálódás és levelezés, az új tanuló méregetése és a többi is mind retró. Pedig az én élményeim nem 90-es, hanem inkább 70-es évek. Két ponton érzem a könnyesatornáimat. Amikor Zsófi visszakérdez, hogy miért. A másik, amikor Liza nyakába borulva zokog. És a végén döbbenet. Micsoda nagyszerű ötlet. A gyerekek forradalmi győzelme. És tolnak az emlékek a mi kisebb-nagyobb forradalmainkról.

A gyerekek reakciói: A kezelhetetlennek mondott csoportokban néma csöndben nézik a filmet. Kisebbség nagyobb mosolygások a gegeknél. A tanármonológja után megállunk és ömlenek a néhány perc alatt feltöltött élmények, gondolatok. (Ezekről konkrétan később.) Majd a végkifejletnél a kisebbek nevetnek, de nem a felszabadult nevetéssel, a 16 évesen 8. osztályos Evelin ösztönösen azt súgja: kirázott a hideg.

Egyenes vonal

Nagyon egyszerűen elemezhetjük ennek a filmnek a történetét, ha a diktátornak beállított tanár cselekedeteit és a gyerekek arra való reakcióját szemléljük. Adott egy rendszer – a pedagógus rendszere – ami ellen a gyerekek fellázadnak. Szépen elemezhető ezzel a gyermekek összetartása fejlődő barátsága és persze a jó megoldás, meg kell buktatni a tanári önkényt. Ebben az esetben csak egyszerű filmnézők maradunk és nem vetetjük észre azokat a rez-

düléseket, kis epizódokat, amelyek pedig sokat segítenek abban, hogy fölfedezzük a különbséget a felszínes látás és az összefüggéseket is értő nézés között.

Jó-e a jó? Rossz-e a rossz?

Érdekes élmény volt, amikor a csoportokkal megállítottuk a vetítést és elmondták az addig látottakkal kapcsolatban az érzéseiket. Az első reakciók természetesen arról a felháborodásról szóltak, ami mindenkiben benne feszült. Amit Zsófi így fogalmaz meg: Miért? Elsőre talán nem érthető a tanár elképzelése, de egy kicsit átgondolva már minden tisztázódik. Letisztul, hogy a tanár nem egyértelműen rosszat akar, hiszen azt szeretné, ha mindenki elmehetne Svédországba. És az addig gonosznak beállított pedagógus más színben tűnik fel. A gyerekek már a végletek között mozognak. Egyik oldalról az hallatszik, hogy jó ez így és mennyire igaz. Van azonban akiben megmozdul az ösztönös igazságérzet: Ezt akkor sem lehet így! Ez hazugság! Megoldásokat keresünk. Mindenki énekelni fog és nem mennek el a versenyre. Vagy éppen az ellenkezője: mindenki énekelni fog és így is megnyerik a versenyt. Azért van még mindig olyan, aki Erika néni fejét követeli. Az ő elképzelése szerint az lenne a megoldás, ha egy új tanár jönne és ő vinné a gyerekeket a versenyre, majd később Svédországba. A happyenden felnőtt nemzedék nem tud másban gondolkodni.

A végig gondolás közben mi is elbizonytalanodunk, és csak kérdéseink maradnak. Hiszen talán mi sem tudjuk, vagy nem akarjuk itt még megadni a választ a nagy kérdésre: Jó-e a jó? Rossz-e a rossz?

Liza szólójának kezdetén nincs nagy fellélegzés, csak kicsi megnyugvás. A gyerekek is érzik a felszültség megmaradását. Ez megoldás ugyan, de mégse teljes megoldás. A közbenső beszélgetés vehemenciája alábbhagy, mert nem értik még, mi is történt. Valami olyan történt, ami számukra megmagyarázhatatlan. Az elért „siker” tovább-

gondolásában is csak addig jutnak, hogy megnyerték a versenyt, mert nem történhetett máshogy. Egy karvezető nélküli énekkar, egy lázadó csoport, aki megbuktatta a tanárnőjét? – teszem fel a kérdést. Hogy képzelitek? És máris megérkeztünk a megfeszíthetetlenhez.

A példázatként is felfogható mű egyszerre lesz a zsigerekig ható fikció és elgondolkodtató valóság.

Megvalósítható ez a megoldás az életben?

Részletekbe menve máris előtűnnek az apró jelenetek. A három strigulát húzó fiú, a csoportonként játszó gyerekek mutatják, hogy mennyire nem egységes közösségről van szó. A csapat élére álló Lisa és Zsófi mégis egységet kovácsol. És mindez úgy sikerül, hogy hiába a tanár újra és újra próbálkozása, nem énekel senki. Vajon megvalósítható-e ez az életben? Sikerül-e, hogy MINDENKI forradalmár legyen, hogy MINDENKI egy oldalra álljon, hogy MINDENKI ne énekeljen? Van-e olyan cél, amiért ez sikerülhet?

A gyerekek természetes, ösztönös válasza az, hogy igen. Azután azonban jönnek a példák saját olvasmányaikból. Geréb Ernő (Molnár Ferenc: A Pál utcai fiúk), Hegedűs István (Gárdonyi Géza: Egri csillagok), hogy csak a legismertebbeket említsük. Mai – és akkor valóban néhány napos – hírként előkerül a magyarországi olimpia példája is.

Mert mindig van egy áruló, aki a saját önös érdekeit előbbre valónak tartja a köz érdekénél. Itt is az a kérdés, hogy feláldozod-e a saját előbbre haladásodat azért, hogy a közösségnek jobb legyen.

Vagy pont az visz előbbre, hogy a közösségnek jobb?

De megint elérkezünk ahhoz a nagy kérdéshez, hogy jobb lett-e ezzel a megoldással az énekarnak? Van-e egyáltalán jó megoldás?

Végkifejlet előtt továbbgondolás

Mielőtt a film mondanivalója után kutatnánk, néhány elképzelés a továbbiakról. Hiszen nem mehetünk el amellett a kérdés mellett, hogy mi lesz a következmény? Erika néni elveinek ismerjük a következményét. Aki jól énekel, az énekel, és aki nem olyan jó még, csak tárog, akkor nyerhetünk és irány Svédország. De mi a Zsófi által kitálatott megoldás következménye? Erre nem ad választ a rövidfilm, de mégis válaszolnunk kell rá.

Az órán a következő elméletek születtek:

– Nyernek és mehetnek Svédországba egy másik tanár vezetésével, aki már mindenkit enged énekelni és így is nagy sikerük lesz.

– A zsűri különdíjjal jutalmazza őket, de nem mehetnek Svédországba, hiszen nem volt tanári vezetőjük, így nem érvényes a produkciójuk.

– Hazamennek és mindenki igazgatói intőt kap azért, mert nem engedelmessé váltak a tanárnőnek és lejáratták az

iskolát. Az újjá szervezett énekkarban senki nem énekelhet.

– Hazaérve a szülei leszidják őket, hogy miért hagyták elveszni ezt a jó lehetőséget, hogy eljussanak Svédországba. „Fiam/lányom, tanul meg, ennyi megalkuvásra szükség van az életben, ha előbbre akarsz jutni!” A háttérben azonban néhány apuka könnyes szemmel gondol saját ifjúkori élményeire, amikor még ő is részt vett ilyen forradalmakban.

Ezek után már nem tudjuk érintetlenül összefoglalni a látottakat, mert már nem csupán a győztes csapatot látjuk magunk előtt, akik példamutatóan álltak ki egymásért. Hogy jól és még nem jól éneklők tettek a tanári önkény ellen. Már összefüggéseiben látjuk a kérdést, hogy a cél szentesíti-e az eszközt, illetve mi is igazából a cél? Hogyan juthatunk el addig és annak milyen következményei vannak?

Összegzés

Jól láthatjuk az eddigiekből, hogy hány lehetősége van gondolataink áramlásának. Számunkra azonban csak úgy lesz értelme ennek a filmnek, ha mi magunknak válaszolunk a feltett kérdésekre.

Nem tartom helyesnek, ha túlteológizáljuk a mondanivalót. Az én véleményem az, hogy jó, ha egységben látjuk ennek a rövid történetnek a buktatóit, életszerűségét. Az ember által jónak mondott megoldásait és annak következményeit. Talán történelmi példákon keresztül meg tudjuk érteni, hogy az emberi forradalmak mennyire – legalább – kétpólusúak. Hogy mennyire a korszellem ítéli meg az egyes történelmi eseményeket is. Tanultuk mi még Görgéyit árulónak, vagy '56-ot ellenforradalomnak. Így nekünk Erika néni vagy a Zsófi – Liza páros is egy platformon van. Ugyanúgy, mint a Holt költők társaságának tanára, aki szintén egy másik megoldást választ ugyanarra a kérdésre, azaz mi az igazság és hogyan érhetek el a győzelemig.

Számunkra csak az maradt, hogy megértsük az egyetlen célt, ami kijelöltetett számunkra. Meglássuk, hogy egyetlen forradalom győzedelmeskedett ebben a világban. A Szeretet forradalma, aki felvállalta a mi kisstílusú, sokszor jó szándékúnak mondott erőlködéseinket és mindezt a maga feláldozásával győzelemre vitte. Nincs arra lehetőségünk, hogy a tisztán „jó” és „rossz” között válasszunk. Akárhogy is döntünk legjobb tudásunk és szándékunk szerint, mindig kegyelemre szorulunk, hogy ne magunkban bízzunk. Van Urunk, aki újra és újra személyesen meggyőz minket és tanít minket arra, hogy énekeljünk új éneket, a Bárány énekét, új és megdicsőült hanggal.

Ő az értünk keresztre ment Jézus Krisztus!

Koczor György

Asztali beszélgetések és a bor

Az iharosberényi evangélikus gyülekezet a 2017-es évben is nagy lelkesedéssel fogott bele a már hagyománnyá vált borverseny szervezésébe. Ahogy már a tavalyi évben, idén sem csak iharosberényiek, hanem az egész társulásból érkező bortermelő gazdák neveztek fehér, rosé, és vörös boraikkal. Iharosberény, Vése, Pogányszentpéter, Iharos, Somogyicsicsó területéről is érkeztek borok. A március 4-én megrendezésre kerülő rendezvényen nemcsak azok a testvérek vettek részt, akik neveztek, hanem a gyülekezet sok más, érdeklődő tagjai is. Így idén is megtöltöttük gyülekezeti házunkat, amely létszám tekintetében megközelítette a 80 főt.

Sok különlegességet hordozott magában az este. Elsősorban azért, mert gyülekezetünk is igyekszik a reformáció 500. jubileumi évében evangélikus identitását

megerősíteni, értékeit újra a felszínre hozni. Ezért az idei borversenyünk a helyi közösség ünneplésének megnyitójaként szolgált.

Luther Mártonról azt lehet tudni, hogy ő egyértelműen a sört részesítette előnyben, mégis az asztali beszélgetései alkalmával volt szó a borról, mégpedig ilyen össze-

függésben: „A bor dicséretes dolog, és szó esik róla a Szentírásban (Zsolt, 104, 15, 1Tim 5, 23), a sör pedig emberi hagyomány.” (Bor vagy sör?, Asztali beszélgetések, 1523) Ebből a gondolatból kiindulva válogattunk olyan idézeteket Luther, Asztali beszélgetéseinek gyűjteményéből, amely azoknak az estéknek a hangulatát idézik fel, amelyek 500 éve Wittenbergben élt meg a re-

formátor kortársaival. Egy-egy pohár bor mellett a testvérek nemcsak az értékes cseppeknek örülhettek, hanem egymással kötött kapcsolataikat is tovább mélyíthették.

Emellett pedig külön nagy öröm az, hogy gyülekezetünk asszonyköre és fiataljai, ahogyan már az elmúlt években is, aktívan részt vettek a szervezésben, és az este lebonyolításában is. Jó példa erre a 2 bográcsban készült közös vacsora, a pincepörkölt.

Jó hangulatban, értékes találkozásokkal és beszélgetésekkel vegyített este áll mögöttünk. Kérjük a Szentlélek megújító erejét, hogy ehhez hasonló áldással és lendülettel ünnepeljük tovább jubileumi évünket, és tudjunk készülni a következő év borversenyünkre is.

Pfeifer-Dömök Krisztina beosztott lelkész

Egy hét az „Én vagyok” mondások körül

A Kaposvári Evangélikus Egyházközség 2017. február 19-26-ig evangelizációs hetet hirdetett, amelynek témája idén Jézus „Én vagyok...” mondásai voltak! A héten sor került evangelizációs estekre, képes beszámolóra Jakusovszki Dorina – vagy közismertebb nevén, Vándorina – előadásában, keresők istentiszteletére, süteménysütő versenyre és a szerelmespárok megáldására!

A hét 2017. február 19-én kezdődött nyitó istentisztelettel, ahol Jézus és az „én vagyok” mondások háttérével ismerkedhetett meg a kaposvári közösség. Az Istentiszteleten a házaspárok és jegyespárok megáldására is sor került a Házasság Hete rendezvénysorozat zárásaként. Az áldás vétele alatt a Kaposvári Evangélikus Kórus közreműködött.

Jézus önmagáról mondott rövid, láttató képei kerültek elő a hét közepétől kezdődő evangelizációs estéken is. Az esték közös énekléssel kezdődtek a gyülekezet zenekarának és ifjúsági énekkarának közreműködésével, majd imádságra, igeolvasásra és igetanulmányra került sor Pongrácz Máté lelkész vezetésével.

A hét szombaton folytatódott egy izgalmas témájú előadással. Jakusovszki Dorina kaposvári fiatal mesélt arról a 3500 km-es sétáról, melyet Kaposvárról indulva tett Santiago de Composteláig. A séta mely egy zarándokút volt az El Camino útvonalon, különleges testi és lelki próbák elé állította az utazót. A zsúfolásig megtelt gyülekezeti teremben lélegzet visszafojtva figyelte a hallgatóság a képes beszámolót, a különleges előadó élettörténetét. Dorina magával ragadó előadása után számolatlan kérdés vetődött fel az út nehézségeivel és

mindennapi megvalósításával kapcsolatban.

A lelki töltekezés után, a szombati nap gyümölcsös sütemények versenyével zárult. A megmérettetésre több mint 20 fajta sütemény érkezett, melyek tányérokra sorakoztak a résztvevők előtt. A verseny győztese László Jenőné lett barackos-túrós süteményével, a közönség díját pedig Kardos Beáta csokoládés-banános tortája nyerte!

Az evangelizációs hét végül 2017. február 25-én zárult Keresők Istentiszteletével, amely egy modern istentiszteleti forma. Az alkalom lényege, hogy a gyülekezet tagjainak lehetősége nyílik interaktív tevékenységekre az Isten házában. Így Kiss Gyöngyi Kaposvárról származó református lelkész igehirdetése után a gyülekezet tagjai a templomban imát írhattak, áldást kérhettek, továbbá lehetőség nyílt számukra a Jézus fényét jelképező gyertya továbbgyűjtására, valamint a keresztség szentségére való személyes emlékezésre három csepp víz segítségével.

Az alkalom belső hangulatát gyülekezetünk zenekara a Lélekvár teremtett meg a tőlük megszokott igényességgel, magas színvonalon. A hét kérdése így hangzott: „Kicsoda Jézus?” A Kaposvári Evangélikus Gyülekezetben hisszük sokan választ kaptak erre az életünket meghatározó kérdésre.

Evangelizáció Csurgón

Evangelizációs sorozatot tartottunk a csurgói evangélikus templomban, Bódis Miklós hátsze-gi (Erdély) református lelkipásztor szolgálá-tával 2017. március 20 – 23. között. A gyüle-kezetünk tagjai szép számmal részt vettek ezen. Sőt, még Somogyoszobról és Nagykanizsáról is érkeztek testvérek. Nagyon sok református és katolikus testvér is eljött az alkalmainkra. A csurgói Harmónia Énekegyüttes is szolgált az evangelizáción. Ezúton is köszönjük a szín-vonalas éneklésüket.

Miklós testvér igehirdetése tartalmas, mély, elgondolkodtató és új életre hívó volt. Aján-dékot is hozott a gyermeknek. Aki két alkalom-mal eljött, színes gyermek bibliát kapott aján-dékba.

Farsang Tabon

Február 25-én került megrendezésre a Farsangi mu-ltság a tabi evangélikus gyülekezeti házban. Kicsik és nagyok együtt búcsúztatták a telet vidámsággal, jókedv-vel, finom süteményekkel, játékkal és tánccal!

A Reformáció 500. évfordulója alkalmából visszarepültünk az időben, és XVI. századi hangulatban mulatoztunk, ahol hercegnőkkel és boszorkányokkal, lovaggal és Luther Már-tonnal is találkoztunk. Apróbbak és nagyobbak is bátorokdtek jelmezt ölteni magukra, így igen színes volt a társaság! :) Nagy meglepetésként maga Luther Márton is ellátogatott hozzánk, aki mesélt az életéről, a reformációról – izgal-masabbnál izgalmasabb történeteket. A jelme-

zes felvonulás után játszo-tunk, beszélgettünk.

Így voltunk mi együtt, jókedvvel és tánccal! Na-gyon örülünk, hogy együtt lehettünk! Köszönjük min-denkinek a hozott finom süte-ményeket! :)

Ne hagyd abba! Tovább!

Kanada egyik nagyvárosában történt.

Az úgynevezett „felső tízezer” kultúrára igényes köreiben izgalmat keltett a hír, hogy egy világhírű zongoraművész elfogadta az önálló előadóestre szóló meghívásukat.

A hangversenyt a város legelőkelőbb koncerttermé-ben kívánták megtartani, ahová az igen borsos árú be-lépőjegyeket, csak azok vásárolták meg, akiknek az életviteléhez hozzá tartozott ez az egyedülálló művészi élmény.

Közéjük tartozott Mrs. Blue is. Az idős hölgy maga is zongorázott, de különösen a legkisebb unokájának akart kedvet szerezni a muzsikához, tehát Őt is elvitte magával.

Az elkényeztetett unoka igen jó hallásúnak mutatko-zott, de a zenetanulás lelegején tartott.

Amikor a nézőtér lámpáit letompították és csak a szín-padot világították meg a fiúcska nyugtalanul fészkelődni kezdett a helyén. Látni akarta a nagy hangversenyzon-gorát, ezért a zongorához lopózkodott.

Közben elhangzott a kezdetet jelző, halk csengő. A fölfokozott várakozásban a nagymama nem vette észre, hogy az unokája már nem ül mellette. Egyszer csak a zenekar hangolásának finom zajába – kezdetlegesen pö-työgtetve – egy kemény hang, a közismert gyerekdarab, a „Szamár-induló” vágott.

A nézőtérén egy elszörnyedést kifejező halk moraj futott végig, de ebben a pillanatban a függöny mögöl

előlépett a nagyhírű művész is, aki minden meghajlás nélkül egyenesen a zongorához sietett és máris két kézzel játszott a gyermek vállalai felett.

Az elképedt nézők még a hangját is hallották, amit a zongoránál álló gyerekek az ő sűgta:

– Csak játssz! Ne hagyd abba! Tovább!

A játéka, amit a „Szamár-indulóra” improvizált olyan csodálatos volt, hogy valósággal lenyűgözte a hallgatóságot.

Eddig a történet, ami azonban nekünk is tartogat üzenetet, ez pedig a következő:

Olykor úgy látszik, hogy erőnket, tudásunkat felülmúló vállalkozásba kezdünk Isten országáért, ami néha nem több, mint az Ő hangverseny-zongoráján pötyögtetett „Szamár-induló”. Szégyent, méltatlankodást, sőt botrányt is okozhat-nánk vele, ha maga az Úr, a világegyetem alkotóművésze nem állna mellénk és isteni akkordjaival nem tisztítaná meg és nem emelné föl a mi emberi erőlködésünket.

Szolgálj az Úrnak, ne hagyd abba, tovább, tedd meg ami rád bízott, légy hű sáfár, Ő melletted áll, megvéd és megerősít!

„Semmiel sem gondolok, sőt még az életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem futásomat örömmel, amelyet az Úr Jézustól vettem, hogy bizonyosságot tehessek Isten kegyelméről” (p.Csel. 20.24.)

Túrmezei Erzsébet: HÚSVÉT HAJNALÁN

Alig várták, hogy jöjjön a reggel,
s most bánatosan, illatos kenetekkel,
sírva sietnek a sír felé hárman,
epesztő, emésztő, roskasztó gyászban.
Ím ébred az élet és támad a nap már.
A madarak kara csak egy fénylő sugarat vár,
és csattog az ének száll által a légen
fel, fel az ég felé... Csak úgy, mint régen.
Jaj, az a régen! Ne fájna az emlék?
Mikor a Mester előttünk ment még,
és ajkán az élet igéi fakadtak
a szomjazóknak a fáradtaknak!
Volt-e valaha riasztóbb álom,
mint ez a három nap, ez a három:
mikor, aki folyvást csak életet mentett,
vad, gyilkos kezek fogják meg a Szentet,
viszik diadallal a főpap elébe,
rágalmat, gúnyt vágnak a tiszta szemébe,
és suhog a korbács és csattog az ostor.
Hol, aki megvédje, a hős, az apostol?
És az Atya hallgat? – Mély csend ül az égen
s most hajnallik újra csak. Úgy... úgy mint régen.

Hogy hurcolták! Mint egy gonosztevőt.
S még volt, ki gúnyral nevette Őt,
amint a tövistől a vére kicsordul,
s úgy kell felemelni az utcai porbul.
Köpdösve, gyalázva a fára szegezték,
de Ő ugyanaz volt, ott is szeretett még,
ott fenn a kereszten anyát és poroszlót:

könnyet hullajtót és gyilkos sebet osztót.
Ó, jaj, a halálig, mindig szeretett!
Viszik az illatozó kenetet,
és sírva sietnek a sír felé hárman,
nagypesteki gyásszal húsvéti sugárban.

Hogy látnak szemükben keserű könnyekkel,
milyen csodálatos ez a reggel.
A pálmafák két szegélyén az útnak
súgva-búgva valami titkot tudnak.
A virágok át harmatkönnyeken
már látják felragyogni fényesen
az élet napját, s azt hirdeti minden:
A sírban nincsen! A sírban nincsen!
Ők mégis mennek. Gyászolva, sírva.
Betekinteni egy üres sírba,
az angyal előtt döbbenve megállni:
feltámadott, élő Mesterre találni.

Húsvétkor, ha nincs még húsvéti szíved,
a nagypesteket vedd, vedd és vigyed
könnyesen, aggódón búsan,
amint van,
s keresd a Krisztust, keresd a sírban!
Nem, úgysem fogod megtalálni ottan.
Eléd fog állni feltámadottan.

Reformáció 500 - Zalaegerszeg

**Paál István „Szalonna”
népzenei koncert**

április 6. Városi Hangverseny- és
Kiállítóterem

**Orgonaavató, azt követően
Dankos Attila koncertje**

április 23. 9.00 óra
Evangélikus templom

**Erős Krisztina előadása: Híres
protestáns személyek Zalában**

április 24. 17.00 óra

Református templom, Kálvin terem Művelődési Központ

**Kovács Áron evangélikus
lelkész előadása:**

Luther asztali beszélgetéseiről

április 25.
Evangélikus lelkészi hivatal,
Zárda u. 1.

**Családi nap Levente Péterrel,
gyermek és felnőtt előadás**

május 20.
Keresztury Dezső Városi

**Népművészeti kiállítás a re-
formáció jegyében** (kiállítás
megtekinthető augusztus 6-ig)

június 11. 11.00 óra
Református templom, Kálvin terem

Reformációi emlékút

(a református egyház
szervezésében)
június 25-28.
Sárospatak, Vizsoly, Gönc

Programok Tabon

2017 tavasz/nyár

2017. április 10 – 15.

Nagyheti istentisztelet-sorozat

2017. május 27. 15 órától

Gyereknapi Palinta társulattal

2017. június 5. Pünkösdhétfő

gyülekezeti nap Tabon

2017. június 18. Fél 11

Ünnepi istentisztelet

Igét hirdet: Szemerei János püspök

2017. június 26 – július 2.

Hittantábor

2017. július 3 – július 9.

Hittantábor

2017. augusztus 19.

Ökumenikus Családi nap

NAGYHETI ÖKUMENÉ

Hagyomány szerint együtt ünnepel a pókaszepetki katolikus és a zalaistvándi evangélikus gyülekezet Nagycsütörtökön és Nagypénteken.

ALKALMAK:

• **Április 13. 19 óra**

zalaistvándi evangélikus templom

Igét hirdet: **Horváth Zsolt plébános**

• **Április 14. 19 óra**

pókaszepetki katolikus templom

Igét hirdet: **Koczor György lelkész**

Szolgál az evangélikus énekkar

Mindkét napon az istentisztelet keretében közös úrvacsoraosztás lesz!

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

2017 április 8-án az Evangélikusok Közössége az Evangéliumért Missziós Alapítvány országos csendes napot tart Csurgón.

A program:

10.00-10.20 Ének, imádság, köszöntés, bevezetés
10.20-10.50 Igeszolgálat: Rátalálni a kincsré/Mt 13,44/ Labossa Péter
10.50-11.30 Igeszolgálat: Tisztán megőrizni a kincset /1Tim 6,20k/ Fejös Gergely
11.30-12.00 Bizonyágtételek, hozzászólás, ének
12.00-13.00 Ebédszünet
13.00-14.30 Csoportos beszélgetés
14.30-15.30 Záró istentisztelet: Továbbadni a kincset /1Kor 15,3/ Györgyi Zsolt
Erre az alkalomra hívunk és várunk minden érdeklődőt!

Megújulás

2017 LUTHER PORROGSZENTKIRÁLYON REFORMÁCIÓ 500

„Most rajtunk a sor”

JANUÁR 27. PÉNTEK 17 ÓRA Jubileumi évnemű szeretetvendégség Sikter János lelkész szolgálatával <i>Luther film megtekintése</i> FEBRUÁR 3. PÉNTEK Kirándulás Sárvarra - Reformáció Kamion megtekintése FEBRUÁR 17. PÉNTEK 17 ÓRA Előadás: Szeverényi János missziói lelkész, Evangélikus Missziói Központ igazgatója <i>Az egyház megújulása ma</i> MÁRCIUS 24. PÉNTEK 17 ÓRA Előadás: Dr. Béres Tamás lelkész, tanszékvezető egyetemi tanár (Evangélikus Hittudományi Egyetem) <i>Mi drágább az életnél? Hittink mélységei</i> ÁPRILIS 7. PÉNTEK 17 ÓRA Böjti szeretetvendégség - <i>Jézus élete c. film megtekintése</i> MÁJUS 5. PÉNTEK 17 ÓRA Előadás: Voelkerné Kovács Márta lelkész - <i>Luther lelkisége</i>	MÁJUS 21. VASÁRNAP 17 ÓRA Orgonakoncert - Rákász Gergely orgonaművész JÚNIUS 10. SZOMBAT 15 ÓRA Ünnepi istentisztelet, Emléktábla avatása Dr. Hafenschér Károly lelkész, miniszteri biztos szolgálatával SZEPTEMBER Hangverseny - Csurgói Harmónia Énekegyüttes OKTÓBER 8. VASÁRNAP 15 ÓRA Ünnepi koncert - Újpesti Baptista Harangzenekar OKTÓBER 31. KEDD 16 ÓRA Ünnepi istentisztelet Deme Dávid lelkész szolgálatával, utána fáültetés. „Ha tudnám is, hogy holnap elpusztul a világ, még akkor is ültetnék egy almafát.” (Luther)

HELYSZÍN:
porrogszentkirályi evangélikus templom és gyülekezeti terem

Információ: SIKTER JÁNOS 20/824-61-57, 20/770-35-34

Kapernazum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: **Kőszeghyné Raczkó Zsuzsa esperes**

Felelős szerkesztő: **Koczor György**

Telefon: **+36 20/824-3444**

Email: **gyorgy.koczor@lutheran.hu**

A szerkesztőség címe: **8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.**

Készült az Asperján Nyomdában

Tördelés: **REZOL Dekor Reklámstúdió - Zalaszentgrót**

RAJZPÁLYÁZAT

„500 éves a lutheri reformáció”

A Zalaistvándi Evangélikus Egyházközség rajzpályázatot hirdet óvodás, általános iskolai és középiskolás tanulók részére.

A pályázatra olyan alkotásokat várunk, amelyek hűen mutatják be Luther Márton életét és korát, illetve a lutheri reformáció ma is érzékelhető hatását.

Pályázati megkötések:

- A pályamű A/4 formátumú, bármilyen technikával készített alkotás lehet
- A művek hátoldalán kérjük feltüntetni az alkotás címét (Csak a címet!)
- Lezárt borítékban kérjük mellékelni az alkotó nevét, életkorát, lakcímét, telefonos elérhetőségét, email címét, óvodája/iskolája nevét, címét.
- A lezárt borítékra rá kell írni a mű címét!

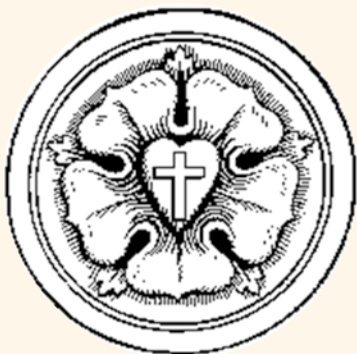
Beküldési határidő: 2017. június 30.

Beküldési cím: Zalaistvándi Evangélikus Egyházközség
8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.

Eredményhirdetés 2017. szeptember 10-án délután,
melyre személyre szóló meghívót küldünk.

A pályázat elbírálása:

- A pályamunkákat szakmai zsűri értékeli
- A pályázaton résztvevő alkotásokat 2017. szeptember 10 – október 31. között kiállításon mutatjuk be.

**JÓ ALKOTÓMUNKÁT
KÍVÁNUNK!**